

dem, vi skal dele ud af, eller nogle af dem, vi skal bruge til skattefradrag. Mit udgangspunkt er, at pengene hører hjemme ude hos borgere og virksomheder, og at vi herinde meget, meget skånsomt tager en lille smule fra borgere og fra virksomheder, nemlig den lillebitte smule, vi skal bruge til at drive nogle få statsvirksomheder, og intet andet. Det store omfordelingscirrus, hvor vi tager her og giver der, har nemlig den meget store ubehagelige bivirkning, at der altid følger en forfærdelig masse bureaukrati med, som er dyrt, og som slider samfundsøkonomien ned.

Det er jo, fordi hr. Aage Frandsen er socialist, og jeg er liberalist. Derfor har vi naturligvis de to vidt forskellige måder at kigge på tingene på, og dette forslag er næppe det rette til at kombinere de to synspunkter.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Flemming Kofod-Svendsen ønsker måske ordet nu? (Ophold). Ja, som ordfører. Og derefter formentlig fru Fischer Boel.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg synes, det her er et godt forslag. Det giver mulighed for øget opsparing til børn og uddannelse. Det synes jeg kun at vi fra Folketingets side skal fremme. Der er jo ordninger, og de bliver udbygget.

Jeg tror, som det netop var fremme, at det vil blive brugt af såkaldt almindelige mennesker, for hvem en rentebeskatning vil betyde forholdsvis mere end for dem, der har en kæmpeindtægt. De vil jo typisk også anbringe deres værdier andre steder end sådan, at de bliver beskattet af en renteindtægt, direkte i hvert fald.

Så ser vi på: Er det godt med øget opsparing til uddannelse? Svaret er ja. Er det godt at tilskynde mennesker med almindelige indtægter til at fremme denne opsparing til gavn for deres børn, dem, der senere skal i gang med en uddannelse? Svaret er ja. Derfor bør man klart støt forslaget. Det gør vi.

Mariann Fischer Boel (V):

Først vil jeg selvfølgelig gerne sige tak til de partier, der har støttet forslaget. Med hensyn til de partier, som har udtrykt en vis skepsis ved det fremsatte forslag, må jeg bare konstatere, at automatpiloten var sat til.

Der ligger i forslagsstillernes udspil, beslutningsforslaget, et ønske om at fremme opsparingen blandt ganske almindelige mennesker. Jeg

er fuldstændig enig med hr. Kim Behnke i, at de, der i dag har en høj indkomst, næppe vil ændre vaner på grund af det her forslag. Men det kunne jo være – og det er det, der er intentionerne – at ganske almindelige mennesker med en almindelig indkomst ville føle en tilskyndelse til med den skattefri ordning af rentetilskrivningerne at kaste sig ud i en opsparingsordning.

Så vil jeg også godt sige først til skatteministeren, at det altså ikke er et genbrugsforslag. Det er faktisk første gang, vi har et forslag af denne her karakter, der alene går på uddannelse og på børneopsparing. Det er korrekt, at der har været et boligforslag, men det mener jeg er i en helt anden boldgade.

Det har været vigtigt for forslagsstillerne at støtte forældrenes, men sandelig også børnenes lyst til at spare op. Med hensyn til forældrenes opsparing vil der ikke være, vil jeg gerne sige til skatteministeren, noget som helst incitament til at optage lån for at oprette denne her form for opsparingskonti. Med skatteministerens fortid tror jeg også, at han lynhurtigt vil kunne lave en kalkule på, at det faktisk ikke ville kunne betale sig.

Fra forslagsstillernes side har det været afgørende med hensyn til de unge mennesker, at man sikrede, at uddannelsernes normerede tid kunne overholdes, og at man ikke var tvunget til at tage job, der ville betyde, at man forlængede studietiden. Jeg mener også, at det har været Socialdemokratiets holdning, at det var vigtigt, at de unge blev hurtigere færdige med deres studier, end tilfældet er i dag.

Hr. René Skau Björnsson var lidt inde på SU-systemet. Det er jo i dag sådan, at de unge ikke kan klare sig med det tilskud, der ligger i SU-ordningen. Der er selvfølgelig mulighed for at optage supplerende lån, men jeg kender ikke nogen unge mennesker, som ikke er tvunget til at tage erhvervsarbejde ved siden af, medmindre de har foretaget en opsparing, inden de kom i gang med deres uddannelse.

Så konklusionen fra forslagsstillernes side er, at det har været et ønske om at give et ekstraordinært incitament til at etablere nogle forskellige opsparingsordninger. Der er jeg enig med hr. Kim Behnke i, at vi jo i et vist omfang har fået skabt et samfund, hvor vi først plukker alle folk i skat, og af den pulje, der opstår i den forbindelse, begynder man så efterfølgende at dele ud. Så har man jo også skatteyderne dér, hvor man ønsker at have dem.